

عنوان مقاله:

اثربخشی امیددرمانی بر شادکامی کودکان بی سرپرست و بدسرپرست

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی روانشناسی و علوم اجتماعی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

شکوفه رمضانی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه محقق اردبیلی

نسیم محمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره خانواده دانشگاه محقق اردبیلی

حبیب الله اراهیمی بخت - دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی دانشگاه آزاد واحد سنندج

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی امید درمانی و شادکامی کودکان بی سرپرست و بدسرپرست و روش این پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون پس آزمون با گروه کنترل اجرا شد. جامعه آماری پژوهش را کلیه کودکان بی سرپرست و بدسرپرست تحت پوشش بهزیستی شهر اردبیل در سال 95-1394 تشکیل می دادند که از میان آنها با استفاده از روش نمونه گیری تصادفی در دسترس، 30 نفر انتخاب و به طور تصادفی در گروه آزمایش (15 نفر) و گروه کنترل (15 نفر) جایگزین شدند. شرکت کنندگان گروه آزمایش، برنامه امید درمانی را طی 8 جلسه دریافت نمودند. برای جمع آوری داده ها از پرسش نامه شادکامی آکسفورد (1989) استفاده شد. داده ها با روش آماری کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها نشان داد که فرضیه های پژوهش مبنی بر اثربخشی امید درمانی بر شادکامی کودکان بی سرپرست و بدسرپرست مورد تأیید قرار گرفته است و شرکت کنندگان گروه آزمایش نسبت شرکت کنندگان گروه کنترل در پس آزمون به طور معناداری شادکامی بیشتری داشتند. بنابراین می توان نتیجه گرفت که امید درمانی در افزایش شادکامی کودکان بی سرپرست و بدسرپرست تأثیر معناداری دارد.

کلمات کلیدی:

امید درمانی، شادکامی، کودکان بی سرپرست و بدسرپرست

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/492345>

